

1. ZUŠkoviny

číslo

VIII. ročník

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporoka, Jaroměř
vychází 2. září 2013 s přáním úspěšného vykročení do nového školního roku

Úvodník

Poslední dny prázdnin jsou zpravidla tristní. Školní lavice se pomalu vynořují v našich snech a noc posledního srpna je pak bezmála bezesná. Končí nám prázdniny! Ale co to vlastně znamená? Že budeme trávit méně času s kamarády? To vůbec ne! Že budeme mít méně volna?

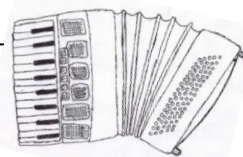
Ale kdeže, budeme-li s časem správně hospodařit, sami můžeme být překvapeni, kolik odpočinkového času nám vybyde. Jsme tolik smutní, protože se domníváme, že už se nebudeme moci beztravně povalovat celé dopoledne? Vždyť o víkendech můžeme stejně tak! Nějaké ty prázdniny si je člověk schopný vytvořit vždy. Stačí vyjít si odpoledne za město na piknik, vykoupat se, odpočinout si. Nic nám v tom nebrání. Je to balzám pro duši a tělo. Bylo by od nás velmi hloupé, kdybychom si podobné úlevy dopřávali jen během prázdnin. Tedy neteskněme! Nepřipouštějme si konec srpna jako konec nekonečného volna a svobody. Užívejme si svět plnými doušky tak, jako tomu bylo uplynulých 62 dní. A pokud jsem Vás nepřesvědčila a stejně po prázdninách pláčete, tak se nic nebojte, za 115 dní jsou Vánoce!

Co nejpříjemnější začátek nového školního roku Vám všem přeje Ga

Z notesu pana ředitele

Jako malý jsem nedokázal pochopit, jak se mohou moje mladší sestry těšit na konec prázdnin, aby se konečně mohly vrátit do školy. Cítil jsem to přesně obráceně. Teď si nevzpomenu, kdy se mi tento pocit začal měnit v opačný. Ale už nepočítaně prázdnin mi rudnoucí jeřabiny nepřinášejí špatnou zprávu o konci volna, ale dobrou, o začátku nového školního roku. Ten je vždy spojený nejen s příjemným očekáváním něčeho nového, ale určitě i s obavami. Aby se vydařil co možná nejlépe. Aby se následujících deset měsíců nestalo jen prázdným čekáním na jeho konec. Věřím, že když kdokoli přistupuje ke své práci se zodpovědností, nestanou se mu pracovní dny přítěží, které už chce mít za sebou. Byla by přeci obrovská škoda přeskočit všechny dny, kdy „musím“ odehrát koncert nebo představení, kdy „musím“ přinést do školy domácí práci... A tak se těším na září. Také proto, že o prázdninách bylo v naší krásné školičce skoro smutno. Těším se na nové výstavy, představení a koncerty, na nové žáky, zkrátka na všechny, kdo v naší škole udělají společně kus poctivé práce, ze které se budou radovat všichni. A že bude na čem pracovat! Hned na začátku se dramaťáci vydají s představením HOTEL do Slovinska, Big Band hraběte Šporoka se bude připravovat na křest CD a na další ročník Jazzoměře a hlavně - celý rok 2014 je vyhlášen Rokem české hudby. Tak se těším, že ho důstojně oslavíme ve spolupráci všech oborů na škole. S chutí do toho, vždyť jeřabiny jsou už úplně červené.

Váš Vlastimil Kovář

Bylo – Nebylo

Ohlédnutí za koncem minulého školního roku

Hradecký slavík 2013

V letošním roce se této soutěže účastnilo z naší školy sedm žaček. V 8. kategorii (komorní uskupení bez věkového omezení) získalo naše trio (Janečková Petra, Šárka Pádrová, Pavlína Rejchrtová) krásné 2. místo. V kategorii 7. (18 – 25 let) získala Pavlína Rejchrtová 3. místo.

V 7. kategorii (16 – 17 let) se Petra Janečková umístila na 1. místě !!!

Děvčatům gratulujeme a přejeme mnoho dalších úspěchů.

Brzková Kristýna, učitelka zpěvu

Ústřední kolo soutěžní přehlídky literárně-dramatického oboru ZUŠ v Litvínově

V sobotu 1. června 2013 jsme se s Císařovy novými šaty vydaly do Litvínova, kam jsme postoupily z regionálního kola soutěžní přehlídky literárně dramatických oborů základních uměleckých škol v Hradci Králové. Když jsme dorazily do Litvínova, tak jsme si vyložily všechny věci a šly se koukat na představení. Po rychlém obědě se blížil náš čas. Všechno jsme si na jeviště připravily a ještě měly čas chvíli zkoušet... Divadelní prostor malého sálu nově opravené ZUŠky v Litvínově byl příjemný. Místo asi pro stovku diváků, milý pan technik, který šplhal po štaflích, aby nám správně nasměroval reflektory.

Skorojo: Petra Březinová, Debora Kratochvílová, Barbora Maksymovová, Markéta Pourová, Anna Vitvarová

Potom jsme si už jen zahrály pár uvolňujících her a přišlo to. V sále se začali shromažďovat účastníci přehlídky se svými vedoucími a také lektorský sbor (porota), kteří byli zvědaví, čím je překvapíme. Naše představení jsme si náramně užily a myslím si, že publikum také. Byl to opravdu nezapomenutelný zážitek, který si se souborem Skorojo budeme ještě hodně dlouho pamatovat.

čaBMA

(výsledek snažení dívčího souboru Skorojo najdete v pravidelné rubrice ...zvítězili jsme!, pozn. redakce)

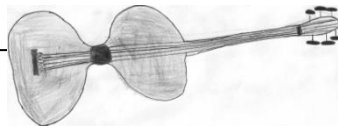
Zpráva z Dětské scény ve Svitavech – Malé dvě

V pondělí 10. června se Malé dvě vypravily do Svitav na celostátní přehlídku dětského divadla. Již v 6:30 stála naše parta sbalená a připravená před ZUŠkou na odvoz. Po hodině a půl cesty jsme dorazili do Divadla Trám. Chvilí po tom, co jsme si připravily všechny věci potřebné k hraní, se sál začal plnit diváky. Po odehrání prvního představení a po registraci jsme obdržely dárkové tašky a podívaly se na dvě představení ve Fabrice, Jak se stalo, že je vrána černá a Balón aneb létat je snadné. Oběd byl zajištěn v jídelně Střední zdravotnické školy. Následovala prohlídka města, koupení zmrzliny a návštěva nedaleké kavárny. V Trámu jsme poskytly rozhovor a odehrály další dvě představení. Do rozborového semináře zbývalo ještě dost času, který jsme strávily nakupováním. Po semináři se naložily věci do auta a jelo se domů.

BobuLe

Malé dvě: Karolína Novotná, Natálie Škodová a Lenka Jechová

Akce Š

V sobotu 22. června jsme vyrazili po stopách hraběte Františka Antonína Šporka. Otevřel jsem oči, nebe zatažené, deštivo. První účastníci se omlouvají z plánovaného výletu. Kolik nás tam ráno bude, říkám si v duchu. Balím svačinu, budím mamku a jedeme na vlak. Před nádražím stojí celkem třináct lidí s baťůžkami. Paráda, nakonec to nebude jen výprava divadelníků. Z nádraží v Žirči jsme vyšlápli kopec na Betlém, kde jsme si prohlédli umělecká díla Matyáše Bernarda Brauna, zahráli hry a vymysleli si nějaké ty historky navíc. Ranních kapek už mnoho nespadlo a počasí se ještě během dopoledne vyjasnilo. Lesní cesta z Betléma nás dovedla až k Hospitalu v Kuksu. Zde jsme si odložili a důkladně si prohlédli sochy ctností a neřestí. K mému potěšení musím přiznat, že většina byla poznána. Před kaplí se v tu dobu konal svatební obřad. Přejeme novomanželům, ať se vypořádají se všemi lidskými neřestmi a ať potkávají v životě jen bytosti ctnostné. Tiše jsme se prosmýkli a u sochy Píle došlo k setkání s našim panem ředitelem. Mohli jsme tak vyrazit k panu Bohadlovi, místnímu ctiteli baroka, muzikologovi a patriotovi. Naproti jeho chaloupky stojí divadlo zvané Comoedien Haus, vzal nás dovnitř, pověděl nám něco k historii hudby a divadla v Kuksu z dob působení hraběte Františka Antonína Šporka. Pan Bohadlo byl tak hodný hostitel, že nás pozval i na léčivý pramen, který vyvěrá právě pod jeho roubenkou, bývalým sídlem podkoních. Z pískovcové hlavy koně zde prýští chutná pitná voda, která přišla v teplém odpolední vhod. O kousek dál od sídla pana Bohadla nás tak trochu čekal místní fotograf se svou výstavou fotografií mimo jiné i kraje panství Šporkova. Byli jsme jeho první větší výprava na prohlídce.

Po všech zastaveních nám značně vyhládlo a tak jsme se velice těšili na připravené opékání buřtů v zahradě Hospitalu, tedy alespoň já jsem se těšil. Pan ředitel rozdělal oheň, jeho paní připravila špekáčky. Co víc povídat. Krásné odpoledne, krásný den. Cestou vlakem a rozchodem na nádraží v Jaroměři skončila jedna pěkná sobota před prázdninami. Otisky působení hraběte Františka Antonína Šporka a činnosti jeho najatých umělců jsou vidět a cítit po celém Kuksu a okolí. Dozvěděli jsme se něco o sochařství, krajině, divadlu, hudbě, našli snad i nové kamarády a to není málo.

Mattěj

Den otevřených ateliérů u pana Mirka Podhrázkého

Ohlédnutí za prázdninami

Estonsko 2013

Nejspíše každý žák či student se celý rok těší na letní prázdniny, které konečně nebudou tak stereotypní jako každodenní návštěva školy. Stejně tak jsem se i já už dlouho dopředu těšil, až dostanu vysvědčení a skončí brzké ranní vstávání. To jsem si užíval necelý měsíc, ale vše skončilo 30. Července. Byl jsem totiž spolu s mým bratrem Janem pozván, stejně tak jako minulý léto, na mezinárodní varhanní festival do estonské metropole Tallinnu. Jako jediní zástupci České Republiky jsme naši zemi chtěli samozřejmě prezentovat v co nejlepším světle, a proto jsme oba během celého školního roku strávili desítky hodin cvičením mnoha skladeb – tichých i hlasitých, rychlých i pomalých, starých i moderních. Neopomněli jsme také interpretovat české skladby, které jsou mnohdy velmi krásné, ale v zahraničí absolutně neznámé. Po jednom koncertě za mnou dokonce přišel velmi známý varhaník a profesor ze Spojených Států James David Christie, jestli by bylo možné opatřit pro něho noty. Byl z této skladby Sonata I. od Jiřího Strejce, královéhradeckého emeritního varhaníka, nadšen a poprosil i o nahrávky jeho skladeb.

Když pomínu problémy spojené s dopravou, jako jsou zrušený let z důvodu počasí, odepření nástupu na palubu dalšího letu nebo ztracená zavazadla po přeletu, tak tento varhanní festival XXVII TALLINN INTERNATIONAL ORGAN FESTIVAL „MASTERS AND YOUNG TALENTS“ hodnotím velmi kladně. Zúčastnilo se ho 15 mladých varhaníků a 15 profesionálů z celého světa. Hlavním úkolem nás mladých bylo pořádat koncerty a poslouchat přednášky zahraničních i místních profesorů, kteří nás vedli k dobové interpretaci daných skladeb. Našimi učiteli byli například James David Christie (USA), Peter van Dijk (Holandsko), Edmund Borić Andler (Chorvatsko), Alexander Gorin (Izrael) nebo Yuval Rabin (Švýcarsko).

Festival začal stejně jako minulý rok hodně netradičním způsobem – varhanní nocí. Cíl byl jediný – neusnout! Jako první začal hrát v 22:00 umělecký ředitel festivalu a profesor tallinnské akademie Andres Uibo. O hodinu později ho vystřídal moskevská varhanice Anna Karpenko. Lidí v kostele ubývalo, až na poslední koncert ve 4 ráno zbylo jen několik desítek nejoddanějších posluchačů. I já musím přiznat, že při tichých skladbách mi dělalo problémy neusnout dokonce i v nepohodlných kostelních lavicích.

Za 14 dní strávených v Tallinnu jsem navštívil téměř 30 koncertů, na nichž někdy kromě varhan zazněl mohutný zvuk orchestru se smíšeným sborem. Na závěrečném koncertu 11. srpna se konala premiéra houslového koncertu Andresa Uiba. Dílo bylo oceněno několikaminutovým aplausem ve stoje.

Festival mi pomohl zdokonalit se ve hře na varhany a především jsem dostal příležitost seznámit se osobně s mistry z různých koutů světa. Snad se příští léto v Estonsku opět setkáme!

Martin Škrabka, žák varhanní třídy V. Kováře

Literárně-dramatický obor na Loutkářské Chrudimi, v Praze, na Jiráskově Hronově a na Theatru Kuks

Pro některé žáky LDO školní ani divadelní prázdniny neplatí. Bylo tomu tak i letos, když odjeli hned poslední školní den na Loutkářskou Chrudim a to hned s dvěma inscenacemi. Hlavní program zahajovalo naše představení „Tygr Thomase Tracyho“ hned v sobotu, v úterý potom přijel soubor Malé dvě, aby zahrál svou „Lakomou Barku“ také v hlavním programu. Každý soubor si z Chrudimi odvezl Cenu odborné poroty. Čtyři studenti z nejstaršího souboru trávili v Chrudimi celý první prázdninový týden v semináři, který je letos velmi zaujal a probíhal v angličtině, protože lektor Simon Rann je Australan. Píše o něm níže Matěj Kubina...

Mikrle pod Národním

Divadelní prázdniny? Tohle sousloví nezná Národní Divadlo ani jaroměřská ZUŠka. Soubor Mikrle se svojí rakvičkárnou „Ale já mám“ dne 21. 7. zahrál v rámci outdoorového letního festivalu Fiesta Nové scény pořádaného Novou scénou ND na piazzetě ND v Praze. Dramaturgie festivalu je zaměřena na oživení tohoto prostoru a jejím cílem je oslovení náhodného diváka, což naši drobné inscenaci naprosto vyhovuje (a vyhovovalo našemu drobnému představení), a tak lze tedy prohlásit, že se to všechno šťastně sešlo.

Jakub Maksymov

Mikrle před Národním divadlem v Praze

Další letní akcí je již tradičně Jiráskův Hronov, celostátní mezidruhová přehlídka amatérského divadla, na kterou jezdíme už pravidelně za nejlepšími inscenacemi z různých národních divadelních přehlídek, za kamarády a letos jsme v Hronově hráli v doplňkovém programu „Tygra Thomase Tracyho“ v sále Josefa Čapka. Z Hronova odjíždíme každoročně unavení a naplnění divadlem...začali jsme tam z nedostatku času také zkoušet

inscenaci do Kuksu. Festivalu barokního divadla a hudby Theatrum Kuks jsme se zúčastnili s představením už po šesté. Letos jsme v Kuksu strávili celé tři dny a náležitě si jeho atmosféru užili. Během tří dnů soubor Děvčátko a slečny za spolupráce souboru F:A:G:V:S: pro diváky připravil představení „Kázání děvčátkům a slečnám“ a potom zbyl už jeden týden do začátku nového školního roku. Jé

Seminář A - manipulace těla a loutky (62. Loutkářská Chrudim)

Po časovém odstupu, po urovnání myšlenek, dospání ztracených hodin se musím přiznat, že mi stále v hlavě leží spolupráce s panem Simonem. Zanechal ve mně velký dojem, který si ponechám v paměti hodně dlouho, snad i napořád. Nejen, že se tam sešla skupina lidí, se kterými je dobré se znát a kamarádit, protože je ono kamarádství skutečné, ale hlavně seminář byl velmi povzbudivý, tvořivý, inspirující a hodnotný. Když nad tím tak přemýšlím, napadá mě jen plno superlativů. Ještě dneska jsem nadšený. Někdy se stane, že si člověk v průběhu týdne, kdy je Loutkářská Chrudim, říká: „Udělal jsem dobře s tímto seminářem? Dneska to za moc nestálo. Moc tam toho neděláme...“ A tak podobně. To rozhodně není tento případ. Kdybych měl seminář někomu doporučit, tak asi všem lidem, kteří mají zájem o divadlo. Simon mluví velice pěknou a srozumitelnou angličtinou, herecká cvičení, jestli to tak můžu nazvat, jsou pokaždé jiná a něčím obohacující. Lekce začínala jógu, potom se přešlo na pohybová cvičení, práci s pamětí, cvičení na koncentraci, hledání těžišť, fixních bodů, prostoru, energie a vlastně i něčeho v nás. Ke konci se přešlo na práci s loutkou, s bunraku loutkou. Její zvládnutí v počtu 20 lidí, nebylo možné. Loutku vodí najednou tři lidé, je tak jisté, že ti tři musí být naladěni na stejnou vlnu, aby loutka mohla pravdivě existovat. Nešlo nám to. Simon nás vždy upozornil na to, co Albert neudělal nebo udělal špatně. Chodí jako proti větru, má moc vepředu hlavu. Levituje. Nemohli jsme to hnedka umět, vlastně to neumíme doteď, což mě mrzí. Albert mě fascinoval. Chtěl jsem s ním usínat a vlastně pořád chci s ním usínat. Je to krásná loutka. Ještě bych rád zmínil, že prezentace semináře před lidmi, pro mě nebylo

jen podělení se s ostatními o to, co jsme ten týden dělali. Byla v tom obrovská síla, která je na divadle úžasná, ale málo kdy se s ní člověk potká, kdy ji cítí. Ta energie byla všude a vlastně ani nevím proč. Cítil jsem ji už při samotném semináři, jako kdyby to vycházelo z jiných krabiček, které nejsme schopni ovládat. Z podvědomí. Jsem tím okouzlen a nadchnut doposud. Rozumím potom tomu, že dojeli lidi, kteří měli možnost se setkat se Simonem už v Praze. Že obětovat divadla, která se hrála na Chrudimi odpoledne, vlastně žádná velká oběť nebyla. Bylo to parádní, obohacující. Děkuju, děkuju, děkuju. Matěj Kubina

To to letí....prázdniny jsou pryč a čas nachystaných svačin a podepsaných žákovských knížek je tu zase zpátky. Že prázdniny nebyly prázdné aktivit naší zušky se dočtete v tomto vydání Zuškovin přehršel! Z pohledu maminky mě těší čím dál víc vše co se dění múzami opředěného života našich dětí týká. Osobně se naší rodiny nejvíce dotýká život „dramatáků“ a hudebníků. Jsem pyšná, ano a nestydím se za to!, že prázdninový program v našem kraji už tradičně doplňují žáci, učitelé i celá sdružení Zušky F. A. Šporka v Jaroměři. Dovolím si využít prostoru mně daným k poděkování za něco konkrétního. Možná bych mohla nazvat můj fejetonek i „*Věřte nevěřte*“. Všichni jsme zachvázeni jakýmsi životem tryskem a 23. srpna tohoto roku jsme měli možnost k pozastavení se. V Kuksu, v rámci *Festivalu barokního divadla, opery a hudby* se uskutečnila pro účastníky historizujícího workshopu barokní mše pod celebrací P. ThMgr. Jana Czečky a za účasti sboru Sta Allegro z Polska a gambového souboru F.A.G.V.S: Zuš Jaroměř pod vedením Michaela Pospíšila. Lidskost polského kněze pozměnila nejen mé předsudky o konzervativních polských duchovních, ale především zdůraznila umění a lásku k hudbě všech mladých umělců. Tóny vznášející se nad posluchači v národních krojích rozežhřály v srdcích všech přítomných lásku, pokoj a mír.

Vždycky jsem byla fanynkou naší zušky a i po letošních prázdninách jí zůstanu!

To to letí ... z maličkého Jenička je velký Jan. Hraje, zpívá, raduje se ze života a hltá ho plnými doušky. A rozdává spolu se svými kamarády radost všem, kdo se chtějí a umějí radovat. Spočívám v hledišti a raduji se a nelituji ničeho, ani výše školního, a jsem pyšná na to, že naše děti vstupují do života vybaveny i láskou k múzám.

Milá Zuško F.A. Šporka děkuji Ti !!!

A

Bude – Nebude

V pátek 13. září se chystá výprava pondělní skupiny literárně-dramatického oboru do Jičína. V rámci festivalu Jičín-město pohádky má připravenou pro návštěvníky zvukovou dílnu. Letošní téma je Kolo kolo mlýnský a v zadaném duchu máme připravenou i motivaci autorskou pohádkou O živlech a mlýnech. Samotné zvukování se potom bude týkat konfliktu Vody a Vzduchu. Máme domluven i záznam zvuku a možná i jeho odvyšlení v rozhlase...

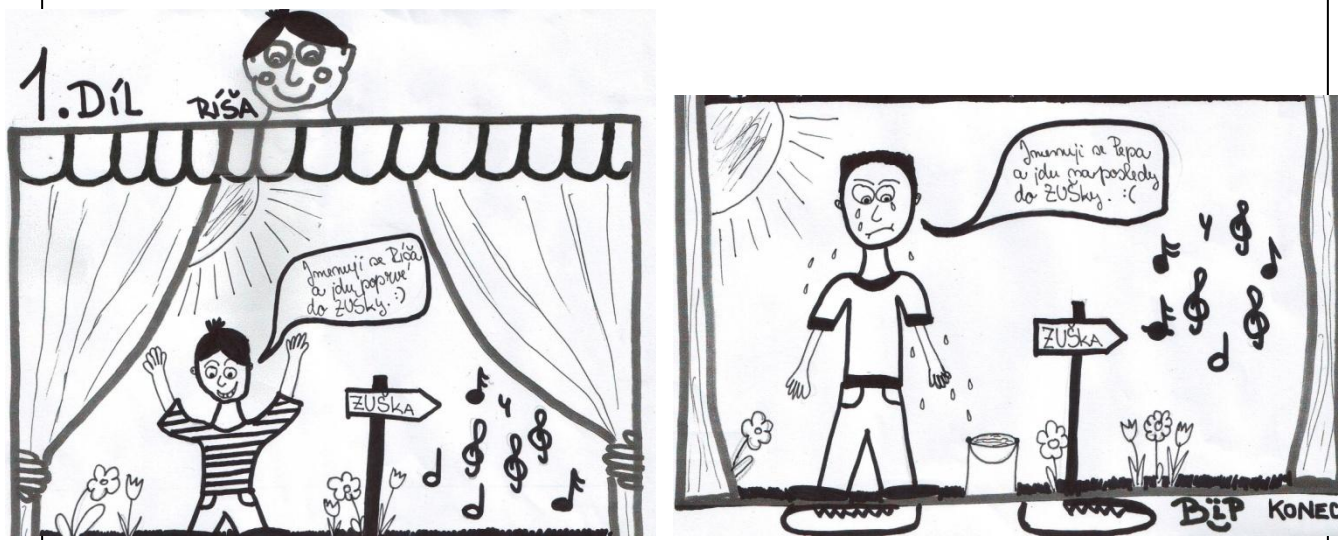
V sobotu 21. září jede soubor Skorojo do Jičína zahrát „Císařovy nové šaty“ v rámci celostátní dílny dramatické výchovy Dramatická výchova ve škole.

V neděli 29. září jedou dramataři do Ústí nad Orlicí, kde v rámci cyklu Děti dětem zahrají na Malé scéně „Císařovy nové šaty“ (soubor Skorojo) a Lakomou Barku (soubor Malé dvě).

Představujeme...STRIP: Říša

Strip je velmi krátký většinou černobílý vtipný komiks, sestávající pouze z 2 až 6 políček tvořících proužek (anglicky *strip*). Uveřejňuje se většinou ve spodní části novinové stránky, kde má tento specifický typ komiksu svůj původ. (*Wikipedia*). Každý měsíc Vás bude v ZUŠkovinách takové překvapení čekat, těšte se!

Rozhovor s autorkami v příštím čísle, vydržte!

Přišla jsem... velká voda červnová

Poděkování

Ráda bych na tomto místě velmi poděkovala Matěji Kubinovi, Petru Hrudkovi, Jakubu Maksymovovi a Kateřině Prášilové, kteří „na zavolání“ v inkriminovanou neděli ráno (2. 6.) vyklidili třídu literárně-dramatického oboru a pomohli tak s učiteli ZUŠ zachránit vybavení i materiál před hrozící povodní. Jé

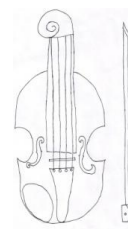
...viděli jsme...

...účastníci Akce Š v Kuksu...

...dramáček nastěhovaný
v učebně hudební nauky...

...Edita Valášková, Matěj Kubina
a Kateřina Prášilová při animaci Alberta
na závěrečné veřejné prezentaci
semináře...

...čtyři ze souboru „Traumatizovaní tygřici“ při předávání cen Loutkářské Chrudimi...

... flétnistky, které vyměnily hudební nástroje za štětky a místo na koncertech se potily na sluníčku při natírání plotu...

... Moniku Němečkovou, Kateřinu Prášilovou, Editu Němečkovou a soubor F:A:G:V:S ve složení Ladislav Horký a Jan Holínský při „Kázání děvčátkům a slečnám“ na festivalu Theatrum Kuks.

...zvítězili jsme !

Ústřední kolo soutěžní přehlídky LDO ZUŠ v Litvínově soubor **Skorojo** se umístil se svou inscenací **Císařovy nové šaty** (podle pohádky H. Ch. Andersena) ve **Zlatém pásmu**.

Loutkářská Chrudim 2013

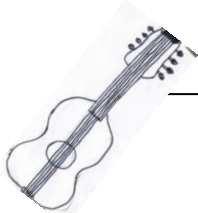
Soubor **Traumatizovaní Tygřici** získal od poroty **Cenu za autenticitu výpovědi** v inscenaci „Tygr Thomase Tracyho“ (podle novely W. Saroyana Tracyho tygr)

Soubor **Malé dvě** dostal **Cenu za herectví s loutkou** v inscenaci „Lakomá Barka“ (podle pohádky J. Wericha)

Všem loutkohercům blahopřejeme a přejeme úspěšnou novou divadelní sezónu!

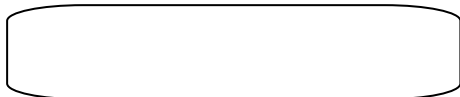
Obrázky nakreslili žáci paní učitelky Markéty Kočí při hodině hudební nauky: Michal Vopinka, Martin Karban, Matyáš Fejt, Lucie Lišková, Denis Kuna, Lota Slezáková a Julie Mathausarová

Fotografie zapůjčili: I. Mičkal, B. Benč, M. Kubina, M. Zemková, V. Kovář, M. Podhrázský, Ga a Jé

Do šatny

SOUTĚŽ pro VÁS: Doplňte krátký a výstižný text do „bubliny“ : Vymyslete první zářijový, vtipný a výstižný výkřik naší školy. Podepsané nápady vřazujte do poštovní schránky vedle učebny LDO v přízemí školy do 20. září (uzávěrka říjnového čísla). Nejlepší nápad bude odměněn.

Paní učitelka jde na začátku školního roku do třídy prvňáčků a vidí tam jednoho žáka strašně špinavého:
„Pepíčku, vy se doma nemyjete?“
„Ne, my se poznáme po hlase...“

Rozčiluje se paní učitelka: „Báro, čti! No tak, Báro... Tak ti teda dám poznámku do žákovské knížky, Báro!“
„Ale já jsem Jana!“

Tři žáci stojí za trest na chodbě.
„Co jste provedli?“ ptá se inspektor.
„Já jsem chtěl hodit houbu z okna.“
„Já taky.“
„A co ty?“
„Já jsem Josef Houba!“

„Aleš, přiznej se, kdo za tebe udělal ten domácí úkol?“
„Ani nevím, paní učitelko, včera jsem přišel domů tak unavený, že jsem šel hned spát.“

Pepíček zastaví auto: „Nedovezl byste mě do školy?“
„Já ale jedu opačným směrem.“ „Tím lépe!“

Matka odvádí malého žáčka od zavřené školy:
„Tak vidíš, jaký jsi blbec, ani nevíš, že máš prázdniny!“

Proč si učitelé nemohou hrát na schovávanou?
Protože by je nikdo nehledal.

Přijde holčička do školy pozdě a přistihne ji ředitel:
„Deset minut zpoždění!“
„Z toho si nic nedělejte, já taky, pane řediteli.“

Ze třídy se ozývá šílený křik, nový ředitel vpadne do třídy, chytí mládence, který nejvíce křičí, vytáhne ho na chodbu, třída utichne. „Kde máte učitele?“
„Na chodbě, prosím.“

„Honzíku, co říkal tatínek na tvoje vysvědčení?“
„Nic, jen kroutil hlavou.“
„Takže to nebylo tak strašné.“
„No, on kroutil tou mojí...“

Petříkův tatínek zaklepe na souseda:
„Tak jakpak, sousede, už jste udělal synovi úkol z matematiky?“
„Ano.“
„A nedal byste mi ho, prosím, opsat?“

Učitel k žákovi: „Kdo jsou lidé, kteří si berou věci, i když jim nepatří?“ Děti nevědí.
„Tak například: Co bych byl, Pepíčku, kdybych teď sáhl do tvé kapsy a vytáhl 50 korun?“
„Kouzelník, pane učiteli.“

„Mami, mně se do té školy nechce.
Děvčata se mi smějou, kluci mi podrážejí nohy, učitelé mě nemají rádi, já tam nepůjdu!“
„Musíš, vždyť tam jsi ředitel!“

Učitel hudby varuje žáka: „Jestli mě budeš dál zlobit, namluvím tvé matce, že máš velký talent.“

Vtípky vybrala k-Ája

Zřizovatelem Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř je Město Jaroměř
Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356
e-mail : zus.jaromer@quick.cz , zuskoviny@seznam.cz , www.zus-jaromer.cz
1.číslo vychází 2. září 2013 s přáním úspěšného vykročení do nového školního roku
redakční rada: TzjvvK (Monika Němečková), Pijavka (Edita Valášková),
Ga (Kateřina Prášilová), BobuLe (Lenka Jechová), Mattěj (Matěj Kubina), k-Ája (Karolína Novotná),
čaBMA (Barbora Maksymovová), *A* (Anna Holínská), RoKr (Romana Králíková)
úkoly z hudební nauky: MaKo (Markéta Kočí)
korektury, grafická úprava: Jé (Jarka Holasová)

